

DECIZIE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței
Judecători

Iuliana Oprea
Ion Druță, Galina Stratulat
Dumitru Mardari, Nicolae Craiu

judecând recursurile declarate de Grosu Pavel și Societatea pe Acțiuni „Monolit”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Grosu Pavel împotriva Societății pe Acțiuni „Monolit” cu privire la încasarea diferenței salariului neachitat, indemnizației de concediere, indemnizației pentru concediul nefolosit, penalităților de întârziere, indemnizației pentru șomaj, ratei inflației, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 19 iulie 2013, Grosu Pavel s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Monolit”, prin care a solicitat încasarea diferenței de salariu pe perioada aprilie 2010 - iulie 2013, inclusiv calculată incorect și neachitată conform contractului colectiv pe anii 2010-2013, înregistrat la ITM Chișinău, sub nr. 65/1 OR din 15 aprilie 2010, în sumă de 41127 lei 11 bani; penalitatea în mărime de 0,1% de la suma neachitată în termen pe perioada aprilie 2010 - iulie 2013, în sumă de 25532 lei 85 bani; compensația pentru concediul nefolosit, în sumă de 14537 lei 57 bani și a penalității de 1337 lei 46 bani; indemnizația de concediere, în sumă de 48932 lei 68 bani și penalitate de 4501 lei 81 bani; indemnizația de șomaj pentru mai-iunie 2013, în sumă de 12372 lei 36 bani și penalitate 0,1 % în sumă de 569 lei 13 bani; prejudiciul moral, în sumă de 50000 lei precum și cheltuielile de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, la 20 octombrie 1990 a fost angajat în cadrul S.A. „Monolit”. Conform contractului colectiv de muncă pentru anii 2010-2013, înregistrat la ITM Chișinău sub nr. 65/1 OR din 15 aprilie 2010, nu i s-a calculat și achitat integral salariul în mărimea stabilită în contractul. Respectiv, nu i se calcula și nu i se achitat vechimea în muncă, care constituie suma totală de 41127,11 lei, penalitate 0,15 % pentru salariul neachitat la timp în sumă de 25532,85 lei.

Notează reclamantul că, conform ordinului nr. 23 din 01 martie 2013 al SA „Monolit” au fost reduse statele de personal în număr de 10 salariați, inclusiv și funcția deținută de reclamant iar la 02 mai 2013 a fost concediat.

Sușține că, la data concedierii nu i s-a calculat corect și nu i s-a achitat compensația pentru zilele de concediu nefolosit, în sumă de 14537 lei 57 bani, penalitate de 1337 lei 46 bani, indemnizația de concediere așa cum prevede legislația muncii, indemnizația pe luna mai-iunie 2013 și penalitățile ce reies din acestea.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul a mai depus 4 cereri de concretizare și majorare a pretențiilor, în ultima solicitând încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a salariului neachitat pentru perioada de 2010-2013, în sumă de 117282 lei 26 bani, a ratei inflației în sumă de 34548 lei 16 bani; penalității la salariul neachitat, în mărime de 180194 lei 56 bani; concediu nefolosit pentru 47 zile, în sumă de 10563 lei 16 bani și rata inflației pentru neachitarea indemnizației pentru concediu neplătit, în sumă de 2440 lei 09 bani; penalitatea la concediu nefolosit, în sumă de 10626 lei 54 bani; indemnizația de concediere prin reducere pentru prima lună, în sumă de 41106 lei 10 bani și rata inflației pentru neachitarea indemnizației de concediere în sumă de 9495 lei 51 bani; penalitatea la indemnizația de concediere pentru prima lună, în sumă de 41352 lei 74 bani; indemnizația de concediere prin reducere pentru a doua lună în sumă de 6548 lei 77 bani și rata inflației pentru neachitarea indemnizației de concediere pentru a doua lună, în sumă de 1421 lei 08 bani; penalitatea la indemnizația de concediere pentru a doua lună în mărime de 6391 lei 60 bani; indemnizația de concediere pentru a treia lună, în sumă de 6548 lei 77 bani și rata inflației pentru neachitarea indemnizației de concediere pentru a treia lună în sumă de 1460 lei 38 bani; penalitatea la indemnizația de concediere pentru a treia lună în mărime de 6188 lei 59 bani: diferența de șomaj, în sumă de 14040 lei 70 bani și rata inflației pentru diferența de șomaj, în sumă de 2464 lei 15 bani, penalitatea ce rezultă din diferența de șomaj, în sumă de 10487 lei; asigurarea acțiunii în sumă de 2500 lei și a ratei inflației, în sumă de 497 lei 50 bani; cheltuielile pentru achitarea informației pentru Biroul Național de Statistică al RM în sumă de 16 lei și prejudiciul moral în sumă de 50000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 06 iunie 2016, corectată prin încheierea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 14 noiembrie 2016, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată și s-a hotărât încasarea de la SA „Monolit”, în beneficiul lui Grosu Pavel a diferența de salariu neachitată în sumă de 117 282 lei 46 bani, penalitatea de întârziere pentru salariul neachitat în sumă de 30980 lei, indemnizația de concediere prin reducere în sumă de 54203 lei 64 bani, penalitatea de întârziere pentru neachitarea indemnizațiilor de concediere prin reducere în sumă de 53932 lei 93 bani, indemnizația pentru concediul nefolosit în sumă de 10 563 lei 16 bani, penalitatea pentru neachitarea indemnizației de concediu nefolosit în sumă de 10 626 lei 56 bani, rata inflației pentru salariul neachitat în sumă de 34 548 lei 16 bani, cheltuielile de judecată în sumă de 16 lei, în total suma de 312 152,91 lei.

În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 05 iulie 2016, Grosu Pavel a declarat apel, solicitând admiterea apelului, modificarea hotărârii contestate cu admiterea tuturor cerințelor din cererea de chemare în judecată concretizată.

La 06 iulie 2016, SA „Monolit” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă parțial cu încasarea de la SA „Monolit” a restanțelor la salariul pentru luna aprilie și mai 2013 în sumă de 6352,05 lei, a restanțelor la achitarea indemnizației pentru concediul

nefolosit în sumă de 6631 lei 34 bani, a restanțelor la achitarea indemnizației pentru concediere prin reducere în sumă de 30043 lei 30 bani, în total a sumei de 43026 lei 69 bani. De asemenea a solicitat încasarea de la Grosu Pavel a cheltuielilor de judecată formate din achitarea taxei de stat.

În motivarea cererilor de apel, apelanții au indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2016 s-a respins apelul declarat de SA „Monolit” și s-a admis apelul declarat de Grosu Pavel.

S-a modificat hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 06 iunie 2016 în partea încasării penalității de întârziere pentru neachitarea indemnizației pentru concediul nefolosit și penalității de întârziere pentru neachitarea indemnizației de concediere.

S-a încasat din contul SA „Monolit”, în beneficiul lui Grosu Pavel penalitatea pentru neachitarea indemnizației pentru concediul nefolosit, în sumă de 11 946 lei 97 bani și penalitatea pentru neachitarea indemnizației de concediere în sumă de 61 250 lei 06 bani, calculate pentru perioada 02.05.2013 - 06.06.2016.

În rest hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 06 iunie 2016, s-a menținut fără modificări.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2016, la 13 decembrie 2016 Grosu Pavel a declarat recurs prin care solicită admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea ce ține de respingerea încasării penalității în mărime de 165 014,55, lei rezultată din diferența de salariu neachitată la timp, diferenței(indemnizației) ajutorului de șomaj în sumă de 14 040,70 lei, cauzată ca prejudiciu din cauza diminuării salariului, rata inflației la concediu nefolosit (47 zile) 2440,09 lei, rata inflației la indemnizație de concediere pentru prima lună 9495,51 lei, rata inflației la indemnizație de concediere pentru a doua lună 1421,08 lei, rata inflației la indemnizație de concediere pentru a treia lună 1460,38 lei, cheltuielile de judecată ce constau din asigurarea acțiunii 2500 lei cât și achitarea informației pentru Biroul Național de Statistică al RM în mărime de 144 lei, prejudiciului moral în sumă de 50000 lei cu emiterea în această parte a unei noi decizii prin care să se decidă încasarea de la SA „Monolit” în folosul lui Grosu Pavel a următoarelor sume: penalității în mărime de 165014,55, lei rezultată din diferența de salariu neachitată la timp, diferenței(indemnizației) ajutorului de șomaj în sumă de 14040,70 lei, cauzată ca prejudiciu din cauza diminuării salariului, rata inflației la concediu nefolosit (47 zile) 2440,09 lei, rata inflației la indemnizație de concediere pentru prima lună 9495,511 lei, rata inflației la indemnizație de concediere pentru a doua lună 1421,08 lei, rata inflației la indemnizație de concediere pentru a treia lună 1460,38 lei, încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2500 lei rezultate din admiterea cererii de asigurare a acțiunii și ulterior anularea cererii de asigurare dar admiterea în final a acțiunii cât și achitarea informației pentru Biroul Național de Statistică 144 lei. De asemenea solicită admiterea cerinței de recuperare a prejudiciului moral în sumă de 50000 lei.

În motivarea recursului, recurentul menționează că instanța de fond incorect a calculat și a admis parțial suma penalității de - 30980 lei (calcul incorect 7560 lei+7560 lei x 0.1% x2049 zile =30980 lei numai pentru ultimele două luni aprilie și

mai 2013) pentru salariul în sumă de 117282 lei și 26 bani admis de instanța de fond pe perioada mai 2010 - mai 2013, penalitatea constituie - până la 01.02.16 - 180194,56 lei și respectiv la 06.06.2016 data emiterii hotărârii instanței de fond - 195994,55 lei (conform calculelor detaliate anexate la dosar, anexele 1,2,3 și 4 din 31.05.16 + 6 zile data emiterii hotărârii instanței de fond) .

Atât instanța de fond cât și instanța de apel au admis salariul neachitat (diferența) integral iar penalitatea la salariu parțial. Diferența penalității care necesită admisă de Curtea de apel în temeiul art.330 alin.(2) o consideră de 195994,55 lei - 30980 lei = 165014,55 lei.

De asemenea, recurentul consideră că diferența de șomaj a apărut în rezultatul calculării incorecte a salariului diminuat din 3500 lei de către SA „Monolit” care trebuia calculată din salariul minimal de 5600 lei + vechime în muncă de 1680 lei conform contractului colectiv de muncă pe anii 2010-2013, înregistrat în ITM Chișinău, sub nr.65/10R din 15 aprilie 2010.

Notează recurentul că instanțe ierarhic inferioare au admis rata inflației numai la salariul neachitat pentru anii 2010 -2013 în sumă de -34548,16 lei, iar rata inflației (coeficientul inflației) n-a fost admisă la sumele admise de instanța de fond și instanța de apel la: concediu nefolosit (47 zile) - L.05.20134 -L.12.2015 ; 10563.16 lei x23.1% = 2440,09 lei; indemnizația de concediere pentru prima lună - L.05.2013-L.12.2015; 41106,10 lei x23, 1 % = 9495.51 lei; indemnizația de concediere pentru a doua lună - L.06.2013 -L.12.2015 ; 6548,77 lei x 21,7% = 1421.08 lei; indemnizația de concediere pentru a treia lună - L.06.2013 - L.12.2015; 6548,77 x 22,23% = 1460,38 lei.

Mai indică recurentul că instanțele nu s-au expus asupra cheltuielilor cheltuielile de judecată suportate prin asigurarea acțiunii în sumă de 2500 lei, care a fost efectuată în baza titlului executoriu și încheierii emise de Judecătoria sectorului Râșcani la 16 octombrie 2013.

La 20 decembrie 2016, SA „Monolit” a prezentat cerere de recurs prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 22.09.2016 și a hotărârii Judecătoria Râșcani mun. Chișinău din 06.06.2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Grosu Pavel împotriva SA „Monolit” cu încasarea de la SA „Monolit” a restanțelor la salariu pentru luna aprilie și mai 2013 în sumă de 6352,05 lei, a restanțelor la achitarea indemnizației pentru concediul nefolosit în sumă de 6631,34 lei, a restanțelor la achitarea indemnizației pentru concediere prin reducere în sumă de 30043,30 lei, în total a sumei de 43026,69 lei, în rest acțiunea să se respingă ca fiind neîntemeiată. De asemenea, solicită încasarea de la intimat a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului înaintat, SA „Monolit” invocă aplicarea eronată a normelor de drept material, menționând că concluziile instanței de fond cât și a instanței de apel potrivit cărora pretenția cu privire la încasarea diferenței de salariu pe perioada 01.05.2010 - 01.05.2013 urmează a fi admisă, este una neîntemeiată și vine în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Astfel, consideră recurentul că adresarea lui Grosu Pavel cu cereri de eliberare a ordonanțelor judecătorești, confirmă faptul că dânsul recunoaște că datoria SA „Monolit” de facto nu depășește limitele sumelor calculate de contabilitatea întreprinderii.

La fel, susține recurentul că sunt neargumentate pretențiile intimatului privind achitarea vechimii în muncă menționând că potrivit Contractului colectiv de

muncă încheiat între SA „Monolit” și angajați pentru perioada 2010-2013 (V.I f. d. 10) este indicat expres că salarizarea în ansamblu a societății se efectuează conform Regulamentului „cu privire la salarizare”. La rândul său, Regulamentul cu privire la salarizare indică că achitarea sporurilor suplimentare pentru vechimea în muncă salariaților pe unitate de timp, se efectuează conform Hotărârii Guvernului nr. 844 din 25.12.1995 (Volumul I f. d. 39 pct. II.3). Astfel, recompensa lunară pentru vechimea în muncă se plătește din contul mijloacelor prevăzute pentru aceste scopuri în calculele generalizatoare de deviz și prețurile contractuale coordonate cu beneficiarul (pct. 2 al HG nr. 844 din 25.12.1995).

Notează recurentul că, în cadrul SA „Monolit” nu există și nu au existat fonduri prevăzute pentru recompensa lunară pentru vechimea în muncă și contrariul nu a fost dovedit de către intimat prin careva probe, iar potrivit principiului contradictorialității și obligației probațiunii în judecată, neprezentarea unor înscrisuri care ar confirma existența unor fonduri pentru achitarea vechimii în muncă îl decade pe intimat din dreptul de a pretinde la încasarea unor sume pentru vechime în muncă.

Mai concretizează recurentul că, instanța de apel contrar înscrisurilor administrate la dosar a indicat că Grosu Pavel la 01.05.2010 ar fi avut o „vechime de 20 ani în cadrul SA „Monolit” , fapt ce nu corespunde realității, deoarece potrivit inscripției în carnetul de muncă, intimatul a fost angajat în cadrul SU-17 al testului „Monolittroi” (succesor al căruia a devenit SA „Monolit”) la 17.10.1990 ar fi dispus de dreptul la adaos doar începând cu 17.10.2010, dacă în cadrul întreprinderii SA „Monolit” ar fi fost prevăzute mijloace bănești pentru achitarea vechimii în muncă.

Consideră recurentul absolut neîntemeiate concluziile instanței de fond și a instanței de apel în partea ce ține de calculul penalităților, deoarece SA „Monolit” recunoaște doar suma de 43026,69 lei, formată din datoria la capitolul salarizare (6352,05 lei), datorii pentru concediul nefolosit (6631,34 lei) și indemnizația de concediere în sumă de (30043,30 lei) – intimatul ar avea dreptul să pretindă doar la calcularea și achitarea penalității pentru suma de 43026,69 lei. Însă, faptul că în SA „Monolit” nu au fost resurse financiare, situație valabilă și pentru moment este recunoscut și prin răspunsul Inspecției muncii din 27.05.2013 (Volumul I f.d. 141) potrivit căruia pe conturile bancare ale SA „Monolit” sunt aplicate interdicții de către Inspectoratul Fiscal de Stat.

Astfel, susține recurentul că deoarece instanța de fond incorect a stabilit salariul minim de bază ce urma a fi achitat intimatului - toate celelalte calcule la fel nu corespund realității.

La 12 ianuarie 2017, Grosu Pavel a prezentat referință, prin care solicită respingerea recursului înaintat de SA „Monolit” ca fiind nefondat.

Potrivit art. 440 alin. (2) CPC, recursurile înaintate de Grosu Pavel și Societatea pe Acțiuni „Monolit” au fost considerate admisibile și transmise spre examinare într-un complet din 5 judecători.

Potrivit art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursurile declarate împotriva deciziei date în instanța de apel și verificând, în limitele invocate în cererile de recurs, legalitatea deciziei atacate, Colegiul conchide că recursurile declarate urmează să fie admise, pornind de la următoarele.

Conform art. 445 alin (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să-l admită și să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că la adoptarea deciziei contestate, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, situație ce impune rejudecarea cauzei, or, din acest motiv, instanța de recurs este în imposibilitate de a se expune privitor la corectitudinea aplicării normelor de drept material, atunci când fondul a fost cercetat superficial.

În conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, precum și verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, Colegiul constată cu certitudine că, la 19 iulie 2013, Grosu Pavel s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Monolit”, prin care a solicitat încasarea diferenței de salariu pe perioada aprilie 2010 - iulie 2013, inclusiv calculată incorect și neachitată conform contractului colectiv pe anii 2010-2013, înregistrat la ITM Chișinău, sub nr. 65/1 OR din 15 aprilie 2010, în sumă de 41127 lei 11 bani; penalitatea în mărime de 0,1% de la suma neachitată în termen pe perioada aprilie 2010 - iulie 2013, în sumă de 25532 lei 85 bani; compensația pentru concediul nefolosit, în sumă de 14537 lei 57 bani și a penalității de 1337 lei 46 bani; indemnizația de concediere, în sumă de 48932 lei 68 bani și penalitate de 4501 lei 81 bani; indemnizația de șomaj pentru mai-iunie 2013, în sumă de 12372 lei 36 bani și penalitate 0,1 % în sumă de 569 lei 13 bani; prejudiciul moral, în sumă de 50000 lei precum și cheltuielile de judecată.

De asemenea Colegiul constată că pe parcursul examinării cauzei, reclamantul a mai depus 4 cereri de concretizare și majorare a pretențiilor, în ultima solicitând încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a salariului neachitat pentru perioada de 2010-2013, în sumă de 117282 lei 26 bani, a ratei inflației în sumă de 34548 lei 16 bani; penalității la salariul neachitat, în mărime de 180194 lei 56 bani; concediu nefolosit pentru 47 zile, în sumă de 10563 lei 16 bani și rata inflației pentru neachitarea indemnizației pentru concediu neplătit, în sumă de 2440 lei 09 bani; penalitatea la concediu nefolosit, în sumă de 10626 lei 54 bani; indemnizația de concediere prin reducere pentru prima lună, în sumă de 41106 lei 10 bani și rata inflației pentru neachitarea indemnizației de concediere în sumă de 9495 lei 51 bani; penalitatea la indemnizația de concediere pentru prima lună, în sumă de 41352 lei 74 bani; indemnizația de concediere prin reducere pentru a doua lună în sumă de 6548 lei 77 bani și rata inflației pentru neachitarea indemnizației de concediere pentru a doua lună, în sumă de 1421 lei 08 bani; penalitatea la indemnizația de concediere pentru a doua lună în mărime de 6391 lei 60 bani; indemnizația de concediere pentru a treia lună, în sumă de 6548 lei 77 bani și rata inflației pentru neachitarea indemnizației de concediere pentru a treia lună în sumă de 1460 lei 38 bani; penalitatea la indemnizația de concediere pentru a treia lună în mărime de 6188 lei 59 bani; diferența de șomaj, în sumă de 14040 lei 70 bani și rata inflației pentru diferența de șomaj, în sumă de 2464 lei 15 bani, penalitatea ce rezultă din

diferența de șomaj, în sumă de 10487 lei; asigurarea acțiunii în sumă de 2500 lei și a ratei inflației, în sumă de 497 lei 50 bani; cheltuielile pentru achitarea informației pentru Biroul Național de Statistică al RM în sumă de 16 lei și prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei.

Instanța de fond a admis parțial cererea de chemare în judecată și a hotărât încasarea de la SA „Monolit” în beneficiul lui Grosu Pavel a diferența de salariu neachitată în sumă de 117 282 lei 46 bani, penalitatea de întârziere pentru salariul neachitat în sumă de 30980 lei, indemnizația de concediere prin reducere în sumă de 54203 lei 64 bani, penalitatea de întârziere pentru neachitarea indemnizațiilor de concediere prin reducere în sumă de 53932 lei 93 bani, indemnizația pentru concediul nefolosit în sumă de 10 563 lei 16 bani, penalitatea pentru neachitarea indemnizației de concediu nefolosit în sumă de 10 626 lei 56 bani, rata inflației pentru salariul neachitat în sumă de 34 548 lei 16 bani, cheltuielile de judecată în sumă de 16 lei, în total suma de 277604 lei 75 bani, în rest, a respins ca neîntemeiată acțiunea, soluție susținută parțial de către instanța de apel care, a respins apelul declarat de SA „Monolit” și a admis apelul declarat de Grosu Pavel. A modificat hotărârea primei instanțe în partea încasării penalității de întârziere pentru neachitarea indemnizației pentru concediul nefolosit și penalității de întârziere pentru neachitarea indemnizației de concediere. A decis încasarea din contul SA „Monolit”, în beneficiul lui Grosu Pavel penalitatea pentru neachitarea indemnizației pentru concediul nefolosit, în sumă de 11 946 lei 97 bani și penalitatea pentru neachitarea indemnizației de concediere în sumă de 61 250 lei 06 bani, calculate pentru perioada 02.05.2013 - 06.06.2016, în rest hotărârea primei instanțe a menținut-o fără modificări.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră ilegală decizia instanței de apel pornind de la următoarele.

Astfel, atât prima instanță cât și instanța de apel incorect au calculat diferența de salariu neachitată în sumă de 117, 282 lei 46 bani, inclusiv și diferența pentru adaosul la vechimea în muncă, or, la materialele dosarului nu există probe pertinente care ar demonstra că Grosu Pavel ar fi avut o vechime în muncă de 20 ani în cadrul SA „Monolit”, deoarece potrivit inscripției în carnetul de muncă dânsul a fost angajat în cadrul SU-17 al trestului „Monolitstroii” (succesor al căruia a devenit SA „Monolit”) la 17.10.1990 și prin urmare ar fi dispus de dreptul la adaos doar începând cu 17.10.2010.

Totodată, Colegiul menționează că potrivit Regulamentului cu privire la salarizare pentru anii 2010 – 2013, parte componentă a contractului colectiv de muncă, Grosu Pavel nu întrunește condițiile pentru a beneficia de sporuri suplimentare pentru vechimea în muncă, or, conform pct. 3 al Regulamentului menționat, achitarea sporurilor suplimentare pentru vechimea în muncă salariaților angajați pe unitate de timp, se efectuează lunar conform Regulamentului „privind modul de stabilire, calculare și achitare a recompensei lunare pentru vechimea în muncă a personalului organizațiile de construcții, precum și direcțiile de producție și completare tehnologică subordonate acestora”, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 844 din 25.12.1995 și „Convenției colective de muncă la nivel de ramură”. Sporul se calculează la salariul minimal.

Mai constată instanța de recurs că, instanța de apel greșit a concluzionat că potrivit Anexei nr.1 la contractul colectiv de muncă al SA „Monolit”, Grosu Pavel ar beneficia de spor suplimentar stabilit salariaților pentru vechimea în muncă de la

20 – 25 ani în mărime de 30 % lunar din cuantumul salariului de bază, or, Anexa nr.1 la contractul colectiv de muncă (f.d. 41) este parte componentă a contractului colectiv de muncă pentru anii 2008 – 2009, nu și a contractului colectiv de muncă pentru anii 2010 – 2013, după cum pretinde recurentul Grosu Pavel.

Astfel, Colegiul statuează, că această probă (Anexa nr.1 la contractul colectiv de muncă f.d. 41) nu are relevanță pentru contractul colectiv de muncă pentru anii 2010 – 2013, recurentul Grosu Pavel inducând în eroare instanțele privind sporul la salariu pentru vechimea în muncă.

Totodată, Colegiul consideră eronate concluziile primei instanțe și a instanței de apel în partea ce ține de calculul penalităților, or, potrivit avizului consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție „cu privire la modul de punere în aplicare a prevederilor art. 330 alin. (2) Codul Muncii” din 17.11.2014, Curtea indică expres că formularea unei cereri în condițiile art. 330 alin. (2) Codul muncii, presupune existența vinei angajatorului ca o condiție obligatorie prevăzută de lege pentru angajarea răspunderii angajatorului și o altă condiție, ca cuantumul sumelor ce se cuvin salariatului la eliberarea din serviciu să nu fie contestat, adică să excludă litigiul cuantumului sumei ce urmează a fi achitată (art. 143 alin. (2) Codul Muncii.

Potrivit materialelor cauzei, SA „Monolit” recunoaște suma de 43026,69 lei, formată din datoria la capitolul salarizare (6352,05 lei), datorii pentru concediul nefolosit (6631,34 lei) și indemnizația de concediere în sumă de (30043,30 lei), Grosu Pavel ar avea dreptul să pretindă la calcularea și achitarea penalității pentru suma de 43026,69 lei, situație în care vina angajatorului ar fi fost evidentă, însă răspunsul Inspecției muncii din 27.05.2013 (Volumul I f.d. 141), confirmă că pe conturile bancare ale SA „Monolit” sunt aplicate interdicții de către Inspectoratul Fiscal de Stat.

Conchide Colegiul, că toate aceste circumstanțe constituie un aspect determinant în justa soluționare a litigiului, deoarece instanța de apel urma să se expună asupra fondului apelului prin prisma verificării legalității soluției instanței de fond.

În consecință, instanța de recurs conchide că, instanța de apel, care are atribuții de dezvoltare devolutivă a fondului cazului la judecarea apelului, nu a constatat și elucidat toate aceste circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii în fond, și, ca urmare, a pronunțat o soluție ilegală.

Astfel, fiind prezente motivele de casare a deciziei, prevăzute de art. 432 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit va admite recursurile declarate, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel, întru evitarea încălcării dreptului la o cale de atac.

La rejudecarea pricinii, instanța urmează să țină cont de omisiunile indicate în prezenta decizie, să verifice toate circumstanțele ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate în dosar și, în dependență de situația stabilită, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Ținând cont de cele indicate, conform art. 445 alin. (1) lit. c) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admit recursurile declarate de Grosu Pavel și Societatea pe Acțiuni „Monolit”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2016, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Grosu Pavel împotriva Societății pe Acțiuni „Monolit” cu privire la încasarea diferenței salariului neachitat, indemnizației de concediere, indemnizației pentru concediul nefolosit, penalităților de întârziere, indemnizației pentru șomaj, ratei inflației, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată și cauza se remite la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău într-un alt complet.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Iuliana Oprea

Judecători

Ion Druță

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu